

KİTABIN ADI : Biz
YAZARI : Yevgeni Zamyatin (Çeviren: Fatma Arıkan ve Serdar Arıkan)
YAYIN EVİ : Ithaki Yayınları
BASIM YILI VE YERİ : 2018 İstanbul
SAYFA SAYISI : 256
KONUSU :

"Biz" bilindiği üzere anti-ütöpic bir eser. Yazarının döneminde karşılaştığı devrimlerle uyum içinde olmayışı onu; ruhun ve maneviyatın yok olacağı, insanların sayılar ve üniformalarla ifade bulacağı distopik dünyaların sinyallerini, çağındaki ve sonrasındaki insanlara bildirme zorunluluğunda bırakmıştır. "Biz" bu gereksinimden doğmuştur. Nitekim baktığımızda Tek Devlet ve Tanrısallaşmış Velinimet Yönetimi, insanları kontrol altında tutan, yaşamlarını saatlerle sınırlandıran, yeme-içme, uyuma ve seks saatlerini belirleyen, ama mutlu(!) olma ve suç olasılığının azaldığı bir dünyayı amaçlar. Yönetimin başlıca düsturu : Özgür olan, bireysel olan, mutlu olamaz suça meyleder. Kendi varlığını (bireysel gramajını) biz içinde (ton içinde) eriten mutludur, tek tiptir, akılla düşünür. Akıl varsa duygu yoktur, hayal yoktur, rüya yoktur, böylece düzen vardır.

Kahramanımız İntegral gemisinin mühendisi D 503 ise bir gün Mefi yeraltı direnişçisi l 330 ile sıra dışı bir diyalog yaşar. Bu farklılık Tek Devletin ceza sisteminde karşılığını elbette bulacaktır. Gelişen olaylar, hastalık olarak nitelendirilen duygusal devinimler, hikayenin sonu, içerdiği mesajlar itibariyle okunası bir kitap. Düşünebilmeyi, duyumsamayı, hayal kurmayı haz duymayı ve bunların ölümcül mahiyetini o kadar güzel ifade etmiş ki, 1984(Orwell) öncesinde okumayı tercih ederdim. Mutluluk işleminde payda 0'a indirilir ve böylece tüm işlem muhteşem bir sonsuzluğa dönüştürülmüş olur...

Dili anlatımı ve kurgusuyla çok keyif alarak okudum. Henüz okumayanlara -az olduğu kanaatindeyim- önerimdir.

Esen kalın.

Hilal Magrip